COMMISSIE

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 6 februari 1987

betreffende bepaalde methoden voor de verwijdering van niet-vezelbestanddelen voorafgaande aan de kwantitatieve analyse van de samenstelling van mengsels van textielvezels

(87/142/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 155, tweede streepje,

Overwegende dat in Richtlijn 71/307/EEG van de Raad van 26 juli 1971 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake textielbenamingen (1), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 83/623/EEG (2), is bepaald dat de vezelsamenstelling van textielprodukten op het etiket moet worden vermeld en dat de controles om na te gaan of de samenstelling van deze produkten overeenkomt met de aanduidingen op het etiket, moeten worden uitgevoerd door analyse ;

Overwegende dat Richtlijn 72/276/EEG van de Raad (3), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/75/EEG (4), evenals Richtlijn 73/44/EEG van de Raad (5) analysevoorschriften bevatten, die bij de in de Gemeenschap uitgevoerde conformiteitscontroles nodig zijn voor het bepalen van de vezelsamenstelling van uit binaire en ternaire mengsels bestaande textielprodukten ; dat deze voorschriften zowel op de voorbehandeling van het monster als op de eigenlijke kwantitatieve analyse betrekking hebben ;

Overwegende dat in de Richtlijnen 72/276/EEG en 73/44/EEG is bepaald dat aan de textielprodukten toegevoegde niet-vezelbestanddelen dienen te worden verwijderd, voordat de vezelsamenstelling van het monster wordt geanalyseerd ; dat in die richtlijnen een uniforme methode is vastgesteld die uitsluitend van toepassing is op de verwijdering van niet-vezelbestanddelen die met petroleumether of water te extraheren zijn en dat er daarentegen geen procédé is aangegeven voor de zeer talrijke toegevoegde bestanddelen die niet met behulp van de genoemde reagentia oplosbaar zijn ; dat de laboratoria die de conformiteitscontroles op de textielprodukten uitvoeren onder die omstandigheden gebruik kunnen maken van verschillende methoden die kunnen leiden tot verschillende resultaten ;

Overwegende dat het bij de huidige stand van de techniek vrijwel niet mogelijk is dwingende en volledige methoden vast te stellen voor de verwijdering van niet in petroleumether of water oplosbare toegevoegde bestanddelen, omdat deze bestanddelen een ingewikkelde en variabele samenstelling hebben ;

Overwegende dat het niettemin gewenst is, ten einde zoveel mogelijk de noodzakelijke gelijkvormigheid van de resultaten van de in de Gemeenschap uitgevoerde controles op textielprodukten te bereiken, de laboratoria geschikte methoden aan te geven voor de verwijdering van de belangrijkste toegevoegde bestanddelen die niet met petroleumether of met water te extraheren zijn, van welke methoden zij gebruik kunnen maken ; dat methoden met die kenmerken worden beschreven in het technisch rapport ISO 5090 van 15 februari 1977 en in de UNI-norm 8046 van juni 1980, zoals is bevestigd door in het kader van de Werkgroep „Analyses" van de Commissie bijeengekomen deskundigen van nationale laboratoria ; dat de mogelijkheid dient te worden geboden in bepaalde gevallen gebruik te maken van deze methoden en het gebruik derhalve dient te worden aanbevolen ; dat dus naar de voornoemde documenten kan worden verwezen, waarbij de benodigde varianten en de aan deze methoden verbonden grenzen worden aangegeven ;

Overwegende dat deze conclusies in overeenstemming zijn met de inzichten die tot uitdrukking zijn gebracht binnen het Comité voor de sector richtlijnen met betrekking tot de benamingen en de etikettering van textielprodukten,

DOET DE VOLGENDE AANBEVELING :

Artikel 1

Aanbevolen wordt dat de laboratoria die de conformiteitscontroles op de samenstelling van textielprodukten uitvoeren, bij de voorbehandeling van het te analyseren monster gebruik maken van de methoden voor de verwijdering van niet-vezelbestanddelen, waarnaar in de bijlage van deze aanbeveling wordt verwezen.

(1) PB nr. L 185 van 16. 8. 1971, blz. 16.
(2) PB nr. L 353 van 15. 12. 1983, blz. 8.
(3) PB nr. L 173 van 31. 7. 1972, blz. 1.
(4) PB nr. L 57 van 4. 3. 1981, blz. 23.
(5) PB nr. L 83 van 30. 3. 1973, blz. 1.

Artikel 2

De Lid-Staten stellen de Commissie op de hoogte van de maatregelen die zij uit hoofde van deze aanbeveling treffen.

Artikel 3

Deze aanbeveling is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 6 februari 1987.

Voor de Commissie
Grigoris VARFIS
Lid van de Commissie

BIJLAGE

AANBEVOLEN METHODEN VOOR DE VERWIJDERING VAN NIET-VEZELBESTANDDELEN VOORAFGAANDE AAN DE KWANTITATIEVE ANALYSE VAN MENGSELS VAN TEXTIELVEZELS

(Punt I.6, derde alinea, eerste zin van bijlage II, eerste deel van Richtlijn 72/276/EEG en van bijlage I van Richtlijn 73/44/EEG)

1. INLEIDING

In de textielnijverheid worden onder „niet-vezelbestanddelen" verstaan alle natuurlijke of synthetische stoffen die in één van de fasen van de bewerking aan textielwaren worden toegevoegd. Deze stoffen dienen voor de meest uiteenlopende doeleinden, afhankelijk van de aard en de toepassing van het textielprodukt waarop ze worden aangebracht.

In het algemeen kunnen niet-vezelbestanddelen worden onderverdeeld in een aantal categorieën :

— aviveer- en smoutmiddelen ;

— sterkmiddelen ;

— apprets.

2. VOORSCHRIFTEN VOOR DE VERWIJDERING VAN TOEGEVOEGD MATERIAAL

Om de vezelsamenstelling van textielprodukten vast te stellen is het nodig in geval van mengsels of in geval van aanwezigheid van vreemde vezels in textielprodukten die als „zuivere" worden geëtiketteerd, een kwantitatieve analyse van de vezelsamenstelling uit te voeren die meestal is gebaseerd op het in oplossing brengen van één of meer bestanddelen van het produkt.

2.1. Voorafgaande aan de eigenlijke analyse moeten alle niet-vezelbestanddelen worden verwijderd, overeenkomstig lid 3 van het nieuwe artikel 12 van Richtlijn 71/307/EEG inzake „textielbenamingen", dat is opgenomen in artikel 1, punt 7, van Richtlijn 83/623/EEG.

2.2. Dit voorschrift komt in meer of minder gelijke vorm ook voor in Richtlijn 72/276/EEG (bijlage II, 1, vierde en vijfde alinea) en Richtlijn 73/44/EEG (bijlage I, inleiding, achtste en negende alinea) inzake de kwantitatieve analyse van binaire en ternaire mengsels van textielvezels.

2.3. Voor de verwijdering van bepaalde niet-vezelbestanddelen, en in het bijzonder van niet-vezelbestanddelen die met petroleumether en met water extraheerbaar zijn (olie, vetten, was, in water oplosbare stoffen, en dergelijke), is in de bijlagen I en II van de twee hierboven genoemde „Analyse"-richtlijnen bij punt I.6 „Voorbehandeling van het gereduceerd monster" een uniforme methode opgenomen die bestaat uit extractie met petroleumether gevolgd door spoelen in koud water en vervolgens in warm water.

2.4. Daarentegen is er geen verwijderingsmethode aangegeven voor andere niet-vezelbestanddelen en daarover wordt in punt I.6, derde en vierde alinea, opgemerkt :

„Indien de niet-vezelbestanddelen niet kunnen worden geëxtraheerd met behulp van petroleumether en met water, dienen deze te worden verwijderd met behulp van een andere geschikte methode die geen van de vezelbestanddelen ernstig aantast...

In de analyserapporten moet een uitvoerige beschrijving worden gegeven van de bij de voorbehandeling gevolgde methoden.".

De sterk wisselende en ingewikkelde samenstelling van de aan textielwaren toegevoegde bestanddelen en de voortdurende technische ontwikkeling op het gebied van deze toevoegsels, waarvan de eigenschappen en vooral de oplosbaarheid in de loop van de tijd kunnen veranderen, maken het probleem van de verwijdering ervan zeer ingewikkeld en veranderlijk.

Het lijkt dus zo goed als onmogelijk om, voorafgaande aan de analyse, nauwkeurige en allesomvattende uniforme methoden vast te stellen voor de verwijdering van alle toegevoegde bestanddelen.

Om deze reden worden dergelijke methoden in de „Analyse"-richtlijnen niet voorgeschreven en wordt de keuze van werkwijzen, die geschikt zijn voor de verwijdering van de verschillende toegevoegde bestanddelen welke in de onderzochte textielwaren aanwezig kunnen zijn overgelaten aan de laboratoria.

3. AANBEVOLEN METHODEN

3.1. Ook al is het blijkbaar onmogelijk uniforme methoden op te stellen die van toepassing zijn op alle toegevoegde bestanddelen, dan nog is het voor de analyselaboratoria wenselijk te beschikken over nauwkeurig omschreven methoden, die zij, indien nodig, op de verschillende bijzondere gevallen en vooral voor het oplossen van de meest gebruikte toevoegsels kunnen toepassen.

Bij ontbreken van dergelijke methoden bestaat immers het gevaar dat de verwijdering van de bedoelde bestanddelen, voorafgaande aan de analyse van de textielwaren in de verschillende laboratoria, op sterk verschillende wijze geschiedt met als gevolg dat de resultaten van de vezelanalyse verschillend zijn.

Met het oog op een zekere uniformiteit in de voorbehandeling van de te onderzoeken monsters dienen dus geschikte methoden voor het verwijderen van de belangrijkste aan de textielprodukten toegevoegde bestanddelen te worden aanbevolen.

3.2. Voor de verwijdering van niet-vezelbestanddelen en vooral van apprets worden de in de volgende documenten aangegeven methoden geschikt geacht :

— technisch rapport ISO 5090 van 15 februari 1977, bijlage en tabel ;

— UNI (1)-norm 8046 van juni 1980, de methoden die worden beschreven in Hoofdstuk 4, de punten 4.2, 4.3, 4.4, 4.6, 4.7, 4.8, 4.9, 4.11 betreffende de in Hoofdstuk 5 onder de nummers 5.4, 5.8, 5.10, 5.17, 5.19, 5.21, 5.22, 5.23, 5.28 en 5.29 genoemde toegevoegde bestanddelen.

4. OPMERKINGEN

De methoden voor de verwijdering van kreukwerende harsen, beschreven bij punt A.11 van het technisch rapport ISO 5090 en 4.9 van de UNI 8046, zijn gelijkwaardig en dus door elkaar bruikbaar.

De methoden voor de verwijdering van sterksels en apprets op basis van acrylharsen, beschreven bij punt A.6 van het technisch rapport ISO 5090 en bij de punten 5.4 en 5.21 van de UNI-norm 8046, zijn te beschouwen als complementair en de keuze dient dus van geval tot geval te worden bepaald.

5. WAARSCHUWINGEN

De aandacht dient te worden gevestigd op de volgende punten die ook in het hierboven genoemde ISO-rapport 5090, eerste alinea, tweede zin, voorkomen :

— de voorgestelde methoden zijn soms onnauwkeurig, terwijl verbetering daarvan bij de huidige kennis niet mogelijk is ;

— voor de verwijdering van bepaalde niet-vezelbestanddelen is geen methode voorhanden ;

— aangezien er op het ogenblik nog geen methoden beschikbaar zijn voor de identificatie van alle niet-vezelbestanddelen, kan het niet worden vastgesteld of de verwijdering volledig is geweest ;

— van sommige methoden is bekend dat de textielvezels erdoor worden aangetast, zonder dat de omvang van de schade kan worden vastgesteld.

(1) UNI = Ente Nazionale Italiano di Unificazione.